

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Αχαρνών 2, 101 76 Αθήνα, Τηλ. 210-2124331 Fax : 210-5243522

11 ΝΟΕ. 2014

Αθήνα 10-11-2014
Αριθμ. Πρωτ.: 197

Προς:

Βουλή των Ελλήνων

Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου

✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Μέτρα για την προστασία των αλιευτικών αποθεμάτων του Αιγαίου»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 1759/7-8-2014

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές **κ.κ. Δ. Γάκης, Ν. Συρμαλένιος, Ε. Αποστόλου, Ε. Αρμανατίδου, Μ. Διακάκη, Ι. Ζερδελής, Κ. Ιγγλέζη, Π. Κουρουμπλής, Μ. Κριτωτάκης, Α. Μεϊκόπουλος, Ι. Μικελογιαννάκης, Κ. Μπάρκας, Α. Ξανθός**, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής :

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Γενική Διεύθυνση Αλιείας) με γνώμονα την ορθολογική διαχείριση των ιχθυαποθεμάτων, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την εξασφάλιση του εισοδήματος των αλιέων, θεσμοθετεί ρυθμιστικά μέτρα για την άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας με προεδρικά διατάγματα, μετά από γνώμη του Συμβουλίου Αλιείας και με βάση έγκυρα επιστημονικά στοιχεία, εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Καν (ΕΚ) 1967/2006 του Συμβουλίου «σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα» και του Καν (ΕΚ) 1380/2013 του Συμβουλίου «για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική», καθώς και τις προβλέψεις των συστάσεων των διεθνών οργανισμών που παρακολουθούν την πορεία των ιχθυοαποθεμάτων.

Η δημιουργία Θαλάσσιων Προστατευόμενων Περιοχών Αλιείας που ήδη έχει θεσμοθετηθεί στο πλαίσιο του Καν (ΕΚ) 1967/2006 για την αλιεία στη Μεσόγειο πρέπει να γίνεται βάσει οικολογικών και κοινωνικο-οικονομικών χαρακτηριστικών, τα οποία θα πρέπει να τεκμηριώνονται μέσα από έγκυρες επιστημονικές έρευνες και μελέτες, ώστε τα αποτελέσματα να δίνουν μία ρεαλιστική εικόνα της κατάστασης των έμβιων πόρων.

Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίνεται στην κατάλληλη χωροθέτηση των περιοχών αυτών, στην επιλογή του βέλτιστου μεγέθους έκτασης της προστατευόμενης περιοχής, στο επίπεδο της προστασίας καθώς και στην εξασφάλιση των απαραίτητων πόρων τόσο για την διασφάλιση της απαιτούμενης προστασίας (προσωπικό για περιφρούρηση, εξοπλισμός, συνεργασία με τις λιμενικές αρχές, νομικό πλαίσιο) όσο και για την απαιτούμενη επιστημονική παρακολούθηση της περιοχής (monitoring) ή πιθανές αποζημιώσεις αλιέων.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία εφαρμογής του ανωτέρω μέτρου αποτελεί εκτός από την επαρκή χρηματοδότησή του και η εξασφάλιση της συναίνεσης μεταξύ των φορέων που θα επηρεαστούν από τη θεσμοθέτηση των θαλάσσιων προστατευόμενων περιοχών. Παρόλο που υπάρχουν σχετικά αιτήματα για τη θεσμοθέτηση προστατευόμενων περιοχών αλιείας, σχεδόν στο σύνολο των αιτήσεων που έχουν κατατεθεί δεν πληρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν την υλοποίηση του παραπάνω μέτρου.

Εθνικές Προστατευόμενες Περιοχές Αλιείας του άρθρου 7 του Κανονισμού για την αλιεία στη Μεσόγειο, όπως περιγράφονται στο άρθρο 2(2) του υπόψη Κανονισμού, έχουν ήδη οριστεί οι ακόλουθες περιοχές:

- θαλάσσια περιοχή Καλύμνου-Κώ,

- θαλάσσια περιοχή κόλπου Ιερισσού, Ν. Χαλκιδικής,
 - θαλάσσια περιοχή Ιονίου Πελάγους, Ν. Πρέβεζας,
- συνολικής έκτασης 25.000 στρεμμάτων, στις οποίες έχουν ποντιστεί τεχνητοί ύφαλοι και υπάρχει πλήρης απαγόρευση αλιείας.

Για τις περιοχές αυτές, επιπλέον, έχει προβλεφθεί τριετής παρακολούθηση, με χρηματοδότηση από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2007-13. Το πρόγραμμα παρακολούθησης ανατέθηκε στο Ινστιτούτο Αλιευτικής Έρευνας τον Αύγουστο του 2012 και έχουν ήδη υποβληθεί οι πρώτες δύο εκθέσεις, τα δε πορίσματα της παρακολούθησης θα οδηγήσουν σε λήψη περαιτέρω διαχειριστικών μέτρων.

Πέραν των παραπάνω προστατευόμενων περιοχών έχει ήδη εγκριθεί και βρίσκεται σε εξέλιξη η δημιουργία δύο νέων τεχνητών υφάλων (στη δυτική ακτή του Θερμαϊκού Κόλπου, στη θαλάσσια περιοχή Κίτρους Π.Ε. Πιερίας με έκταση προστατευόμενης περιοχής 117 στρέμματα και στη θαλάσσια περιοχή Λιτοχώρου Π.Ε. Πιερίας με έκταση προστατευόμενης περιοχής 650 στρέμματα)

Έχουν επίσης θεσμοθετηθεί τρία Εθνικά Θαλάσσια Πάρκα (Σποράδες, Ζάκυνθος και Μεσολόγγι) συνολικής έκτασης 2.336 Km². Επιπλέον, με προϋπάρχουσα εθνική νομοθεσία έχει θεσμοθετηθεί πλήθος τοπικών και χρονικών απαγορεύσεων και άλλων ρυθμιστικών μέτρων που αφορούν στην άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας.

Παράλληλα, με εθνικά μέτρα θεσμοθετούνται θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές με την έννοια του άρθρου 2(2) του Κανονισμού της Μεσογείου επί της ουσίας, όχι όμως επί του τύπου (π.χ. περίπτωση του Λακωνικού κόλπου και του κόλπου Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκού).

Ο έλεγχος και η αστυνόμευση της αλιευτικής δραστηριότητας στα θαλάσσια ύδατα, καθώς και η επιβολή κυρώσεων και προστίμων στους παραβάτες των διατάξεων της αλιευτικής νομοθεσίας, αποτελεί αρμοδιότητα του Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου, το οποίο και διαθέτει τα μέσα για τη διενέργεια ελέγχων.

Για τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων για τη διενέργεια παράνομης αλιευτικής δραστηριότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας (ν.δ 420/70, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν.1740/87 και το ν.2040/92) για τους παραβάτες της αλιευτικής νομοθεσίας προβλέπονται αυστηρές κυρώσεις (πρόστιμα, αφαίρεση άδειας αλιείας, κατάσχεση αλιευμάτων κ.λπ.).

Επιπλέον, στο πλαίσιο των προβλεπόμενων από τον Καν. (ΕΚ) 1224/2009, για τον έλεγχο της τήρησης των Κανόνων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, πρόκειται να θεσπιστεί αυστηρότερο πλαίσιο κυρώσεων μέσω συστήματος επιβολής μορίων για σοβαρές παραβάσεις, το οποίο θα οδηγεί μέχρι την οριστική αφαίρεση της αλιευτικής άδειας των παραβατών της αλιευτικής νομοθεσίας.

Όσον αφορά στα μεγάλα πελαγικά ψάρια (κόκκινος τόνος, μακρύπτερος τόνος και ξιφίας), η αλιεία τους διενεργείται από σκάφη που διαθέτουν άδεια αλίευσης, κατόπιν υποβολής αιτήσεων. Η αλιεία του κόκκινου τόνου στον Ανατολικό Ατλαντικό και τη Μεσόγειο υπόκειται σε πολυετές σχέδιο αποκατάστασης, της Διεθνούς Επιτροπής για την Διατήρηση των Θυνοειδών του Ατλαντικού (ICCAT). Στο σχέδιο αυτό έχουν καθοριστεί η σταδιακή μείωση του επιπέδου των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) από το 2007 έως το 2011 και η σταδιακή μείωση της αλιευτικής ικανότητας έως και το 2013, περιορισμοί της αλιείας σε ορισμένες περιοχές και περιόδους, ελάχιστο μέγεθος για τον τόνο, μέτρα για την αγωνιστική και ερασιτεχνική αλιεία, μέτρα που αφορούν την αλιευτική και ιχθυοκαλλιεργητική ικανότητα καθώς και ενισχυμένα μέτρα ελέγχου και την εφαρμογή του προγράμματος κοινών διεθνών επιθεωρήσεων της ICCAT.

Σύμφωνα με πρόσφατη αξιολόγηση της Επιστημονικής Επιτροπής της ICCAT, τα τελευταία στοιχεία για το απόθεμα του κόκκινου τόνου παρουσιάζονται σαφώς βελτιωμένα σε σχέση με τα προηγούμενα έτη.

Με βάση τον Καν. (ΕΚ) 49/1999 του Συμβουλίου, θεσπίστηκε κλείδα κατανομής του τόνου και καθορίστηκαν τα ποσοστιαία μερίδια των Κρατών-Μελών για την αλιεία του αποθέματος στον Ατλαντικό και στη Μεσόγειο. Η κατανομή έγινε βάσει συγκεκριμένων στοιχείων παραγωγής, για συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς και το ποσοστό της Ελλάδας καθορίστηκε στο 1,77% επί του ενωσιακού μεριδίου. Η ποσόστωση για τη χώρα μας για το 2014, σύμφωνα με τον Καν. (ΕΕ) 43/2014 του Συμβουλίου, καθορίστηκε στους 129,07 tn.

Στη συνέχεια, η Ελλάδα έθεσε θέμα επικαιροποίησης των στοιχείων παραγωγής, σε μια προσπάθεια αναθεώρησης της κλείδας κατανομής. Η ICCAT έκανε αποδεκτή την αναθεώρηση των στοιχείων και αν και υπάρχει σχετική δήλωση της Ε.Ε. δεν ακολούθησε τροποποίηση του Καν. (ΕΚ) 49/1999, γεγονός που πολιτικά τέθηκε κατ' επανάληψη.

Αναφορικά με την αλιεία ξιφία, απαγορεύεται στην ελληνική επικράτεια η αλιεία, εμπορία και πώληση ατόμων ξιφία κατά τους μήνες Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο, Ιανουάριο και Μάρτιο κάθε έτους.

Για το ξενικό είδος ιχθύος λαγοκέφαλος, σχετικές μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί από Υπηρεσίες, Ερευνητικά Ιδρύματα και Οργανισμούς [(ΤΑΘΕ Κύπρος, ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε, Περιφερειακός Οργανισμός για την Ανατολική Μεσόγειο (East Med)] καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι το φαινόμενο εμφάνισης των ατόμων του είδους, όπως και άλλων Λεσσεψιανών μεταναστευτικών ειδών, είναι σε εξέλιξη και υπάρχει ανάγκη συγκέντρωσης επιπλέον στοιχείων σχετικά με τη βιολογία και οικολογία του είδους σε βάθος, προκειμένου να διερευνηθούν πιθανές λύσεις και μέτρα αντιμετώπισής του, κάτι που θεωρείται εξαιρετικά δύσκολο.

Στο πλαίσιο αναζήτησης πιθανών τρόπων για την αντιμετώπιση του προβλήματος που δημιουργεί η παρουσία του είδους στις ελληνικές θάλασσες, η Γενική Διεύθυνση Αλιείας του ΥΠΑΑΤ συνεργάστηκε με το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε). Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε, υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία όσον αφορά στην κατανομή του είδους, στα βιολογικά του στοιχεία κ.λπ., πλην όμως δεν είναι επαρκή για την τεκμηρίωση πρότασης με στόχο τον περιορισμό της αφθονίας του είδους ή/και την εμπορική του εκμετάλλευση σε μεταποιημένη μορφή (εμπειρία διαθέτει η Ιαπωνία). Διερευνάται η δυνατότητα συλλογής επιπρόσθετων στοιχείων, τα οποία θα μπορούσαν να στηρίξουν τη διαμόρφωση σχετικής πρότασης.

Από το ισχύον ενωσιακό πλαίσιο χρηματοδότησης Δράσεων της Αλιείας (Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας), στο πλαίσιο του οποίου συντάσσεται, εγκρίνεται και εφαρμόζεται το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας, δεν προβλέπεται χορήγηση δημόσιας ενίσχυσης υπό μορφή αποζημιώσεων στους αλιείς λόγω ζημιών στα αλιευτικά εργαλεία που προκαλούνται από προστατευόμενα είδη της άγριας πανίδας. Επίσης, η χορήγηση κρατικής οικονομικής βοήθειας από εθνικούς πόρους δεν είναι δυνατή, δεδομένου ότι αυτή αντίκειται στο ενωσιακό πλαίσιο.

Ειδικότερα όσον αφορά στη λήψη μέτρων για την προστασία των αποθεμάτων των θαλάσσιων έμβιων πόρων, με τον Καν (ΕΚ) 1967/2006 του Συμβουλίου «σχετικά με μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο Θάλασσα, θεσπίστηκαν μέτρα και περιορισμοί της αλιείας στη Μεσόγειο. Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 19 του Καν. (ΕΚ) 1967/2006 για την αλιεία στη Μεσόγειο, η διενέργεια αλιείας με συρόμενα και κυκλωτικά αλιευτικά εργαλεία προϋποθέτει την εφαρμογή σχεδίων διαχείρισης, τα οποία πρέπει να έχουν την έγκριση της Ε.Ε.. Το ΥΠΑΑΤ, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς την ανωτέρω υποχρέωση, έχει θέσει σε ισχύ τα ακόλουθα διαχειριστικά σχέδια:

- α) Με την αριθ. 9131.4/2/2-5-2012 Υπουργική Απόφαση «Σχέδιο Διαχείρισης για την αλιεία μικρών πελαγικών ειδών γαύρου (*Engraulis encrasicolus*) και σαρδέλας (*Sardina pilchardus*) που διενεργείται με το αλιευτικό εργαλείο γρι γρι», για τη διενέργεια αλιείας από το σύνολο των επαγγελματικών σκαφών ελληνικής σημαίας που φέρουν στην επαγγελματική άδεια αλιείας το εργαλείο γρι γρι σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια
- β) Με την αριθμ.271/2576/9-1-2014 Απόφαση Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τέθηκε σε εφαρμογή «Σχέδιο Διαχείρισης για την διενέργεια αλιείας με το αλιευτικό εργαλείο δίχτυ τράτας βυθού (μηχανότρατα σύμφωνα με το β.δ. 666/66)» (ΦΕΚ 58 /τ.Β' /16-1-2014) από το σύνολο των επαγγελματικών σκαφών ελληνικής σημαίας που φέρουν στην επαγγελματική άδεια αλιείας το εργαλείο δίχτυ τράτας βυθού, σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια.

Επιπλέον, το Εθνικό Πρόγραμμα Συλλογής Αλιευτικών Δεδομένων που εκπονείται στο πλαίσιο του Καν.199/2008 του Συμβουλίου, παρέχει σημαντικά εργαλεία για τη λήψη μέτρων που θα οδηγήσουν στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων και στην οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα του αλιευτικού κλάδου. Πρόκειται για συλλογή βιολογικών και λοιπών στοιχείων από όλα τα Κράτη- Μέλη συγχρόνως, και με την ίδια μεθοδολογία προκειμένου να είναι συγκρίσιμα και αξιοποιήσιμα. Οι Δράσεις του προγράμματος και τα στοιχεία που προκύπτουν καλύπτουν ευρύτερες περιοχές της χώρας, όπως το Ιόνιο και το Αιγαίο πέλαγος.

Κατά την εξέλιξη υλοποίησης του προγράμματος και στο πλαίσιο επεξεργασίας των αποτελεσμάτων, θα είναι δυνατόν να εξαχθούν συμπεράσματα για τις ευρύτερες περιοχές, οπότε και το ΥΠΑΑΤ θα συνεργαστεί με τις συναρμόδιες αρχές και φορείς για την εξέταση προτάσεων λήψης διαχειριστικών μέτρων για καθορισμένες περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη και σχετικές μελέτες που έχουν ή πρόκειται να υποβληθούν στο ΥΠΑΑΤ.

Η αλιεία μικρής κλίμακας, η οποία αποτελεί τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού αλιευτικού στόλου, αφορά όχι μόνο μία οικονομική δραστηριότητα, αλλά έχει επιπτώσεις

κοινωνικές, περιβαλλοντικές και πολιτισμικές σε παράκτιες, νησιωτικές και απόκεντρες περιοχές, ενώ παρουσιάζει ειδικά χαρακτηριστικά που τη διαφοροποιούν από την αλιεία μεγάλης κλίμακας, αλλά και την εντατική υδατοκαλλιέργεια. Ο στόλος της παράκτιας αλιείας αποτελεί σημαντικό παράγοντα για τη διατήρηση και δημιουργία θέσεων απασχόλησης στις παράκτιες περιοχές

Στο πλαίσιο αυτό, η παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας στηρίζεται από την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, αλλά και από τα χρηματοδοτικά μέσα της αλιείας ΕΠΑΛ 2007-13 μέσω αυξημένης χρηματοδότησης σε επιλεγμένα μέτρα ή/και άλλα πρόσθετα μέτρα, στα οποία περιλαμβάνονται ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός του στόλου, η δικτύωση και εκπαίδευση των παραγωγών και η χρήση επιλεκτικότερων εργαλείων.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα άρθρα 38, 39 και 40 του Καν. (ΕΕ) 508/2014, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας μπορεί να στηρίζει μέτρα μείωσης των επιπτώσεων της αλιείας στο θαλάσσιο περιβάλλον και προσαρμογής της αλιείας στην προστασία των ειδών, καθώς και μέτρα προστασίας και αποκατάστασης της θαλάσσιας βιοποικιλότητας. Συγκεκριμένα μπορεί να στηρίζει επενδύσεις που αφορούν σε εξοπλισμό που βελτιώνει την επιλεκτικότητα μεγέθους ή την επιλεκτικότητα είδους των αλιευτικών εργαλείων, επί του σκάφους ή σε εξοπλισμό εξάλειψης των απορρίψεων, εξοπλισμό που περιορίζει και, όπου είναι δυνατό, εξαλείφει τις φυσικές και βιολογικές επιπτώσεις της αλιείας στο οικοσύστημα ή το θαλάσσιο βυθό και εξοπλισμό για την προστασία των εργαλείων και των αλιευμάτων από θηλαστικά και πτηνά προστατευόμενα από την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή την οδηγία 2009/147/ΕΚ κ.ά..

Δράσεις και πληροφορίες αναφορικά με τα κριτήρια επιλεξιμότητας και τις προϋποθέσεις υποβολής και ένταξης προτάσεων, θα συμπεριληφθούν μετά και από σχετική πρόταση της αρμόδιας για τη στρατηγική και πολιτική του τομέα της αλιείας Γενικής Δ/νσης Αλιείας του ΥΠ.Α.Α.Τ, στο υπό διαμόρφωση Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας και Θάλασσας 2014-2020, που θα υποβληθεί προς έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον Οκτώβριο του 2014.

Επίσης, το εισόδημα των αλιέων, το οποίο θίγεται από τη μείωση των αποθεμάτων, την επιβεβλημένη υιοθέτηση περιοριστικών μέτρων προστασίας τους και από το συνεχώς αυξανόμενο λειτουργικό κόστος, υπάρχει δυνατότητα να ενισχυθεί εν μέρει με την εναλλακτική απασχόληση στο πλαίσιο του αλιευτικού τουρισμού. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας στο πλαίσιο του Άξονα 4, μπορεί να στηρίζει επενδύσεις για θαλάσσιο και αλιευτικό τουρισμό. Παράλληλα σημαντική για την τοπική οικονομία θα μπορούσε να είναι η τουριστική ανάπτυξη στο πλαίσιο του καταδυτικού τουρισμού.

Για τον αλιευτικό τουρισμό έχει υποβληθεί για υπογραφή σχέδιο Κ.Υ.Α., η οποία οριστικοποιήθηκε μετά από συναντήσεις και διαβουλεύσεις με τα συναρμόδια Υπουργεία (επισπεύδον ΥΠ.Α.Α.Τ., Τουρισμού & Υ.Ν.Α.), για τις «προϋποθέσεις, όρους και τη διαδικασία για την άσκηση της δραστηριότητας αλιευτικού τουρισμού από επαγγελματίες αλιείς». Και αμέσως μετά την έκδοση της εν λόγω Κ.Υ.Α., θα μπορούν οι ενδιαφερόμενοι αλιείς και οι δραστηριοποιούμενες στον τομέα αυτό επιχειρήσεις, να υποβάλλουν αίτηση στο πλαίσιο σχετικής πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, προκειμένου να συγχρηματοδοτηθούν για την υλοποίηση πράξεων της κατηγορίας με τίτλο: «Ιδιωτικές επενδύσεις εκσυγχρονισμού ή ίδρυσης νέων πολύ μικρών επιχειρήσεων σε επιλεγμένους τομείς, που υλοποιούνται από αλιείς, με στόχο τη διαφοροποίηση των οικονομικών δραστηριοτήτων τους».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου-
Γραφ. κ. Υπουργού
2. Υπουργείο Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας-
Γραφ. κ. Υπουργού

3. Υπ. Περιβάλλοντος, Ενέργειες και Κλιματικής Αλλαγής-
Γραφ. κ. Υπουργού
4. Υπουργείο Τουρισμού-
Γραφ. κ. Υπουργού
5. Υπουργείο Εξωτερικών-
Γραφ. κ. Υπουργού
6. Βουλευτή κ. Δ. Γάκη
7. Βουλευτή κ. Ν. Συρμαλένιο
8. Βουλευτή κ. Ε. Αποστόλου
9. Βουλευτή κα Ε. Αμμανατίδου
10. Βουλευτή κα Μ. Διακάκη
11. Βουλευτή κ. Ι. Ζερδελη
12. Βουλευτή κα Κ. Ιγγλέζη
13. Βουλευτή κ. Π. Κουρουμπλή
14. Βουλευτή κ. Μ. Κριτσωτάκη
15. Βουλευτή κ. Α. Μεϊκόπουλο
16. Βουλευτή κ. Ι. Μιχελογιαννάκη
17. Βουλευτή κ. Κ. Μπάρκα
18. Βουλευτή κ. Α. Ξανθό